

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 351/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti ATTIC - N Reality s. r. o., Radlická 832/38, Praha 5-Smíchov, Česká republika, právne zastúpeného obchodnou spoločnosťou AK JUDr. Miriam Podhradská, s. r. o., Ambra Pietra 10645/17, Martin, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Miriam Podhradská, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1129/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti ATTIC - N Reality s. r. o. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2018 doručená sťažnosť spoločnosti ATTIC - N Reality s. r. o., Radlická 832/38, Praha 5-Smíchov, Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1129/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na okresnom súde je pod sp. zn. 17 Er 1129/2017 (u súdneho exekútora JUDr. Martina Píryho, Obežná 8563/2, Žilina, sp. zn. EX 210/2017) vedená exekúcia v prospech sťažovateľky ako oprávnenej proti Ing. Ivanovi Nemcovi, Košťany nad Turcom 110 (ďalej len „povinný“), o vymoženie 42 468,81 € s príslušenstvom a trov exekúcie z dôvodu čiastočného neplnenia si povinnosti vyplývajúcej povinnému z exekučného titulu (na základe schváleného reštrukturalizačného plánu v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 R 1/2015 a právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 5 Cbi 27/2015 z 26. januára 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 CoKR 7/2016 z 20. októbra 2016).

3. Sťažovateľka okrem iného uviedla, že *„povinný podal u súdneho exekútora námietky proti exekúcii, a to písomným podaním zo dňa 10.08.2017. Súdny exekútor predložil následne Okresnému súdu Martin exekučný spis č. EX 210/2017 a vyššie vymedzené podanie povinného zo dňa 10.08.2017 na rozhodnutie súdu o námietkach. Súdny exekútor zaslal námietky povinného právnenému zástupcovi oprávneného listom zo dňa 17.08.2017 s výzvou na vyjadrenie adresovanú priamo Okresnému súdu Martin ku sp. zn. 17Er/1129/2017. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 24.08.2017 predložil vyjadrenie k návrhu povinného v exekučnom konaní, ktoré doručil osobne Okresnému súdu Martin ku sp. zn. 17Er/1129/2017 dňa 30.08.2017. Súd o podaných námietkach povinného do dnešného dňa nerozhodol.“*

4. Sťažovateľka ďalej konštatovala, že „oprávnený podal v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Martine pod č. 17Er/1129/2017 sťažnosť na zbytočné prietahy v exekučnom konaní v zmysle § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov. Okresný súd Martin odpovedal na sťažnosť oprávneného podaním zo dňa 18.05.2018, 1 SprS 46/2018. V odpovedi súdu na sťažnosť oprávneného súd skonštatoval, že sťažnosť oprávneného na prietahy v konaní je dôvodná. Zároveň súd informoval, že vyšší súdny úradník dňa 18.05.2018 doručoval povinnému vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného v exekučnom konaní zo dňa 24.08.2017 (ktoré bolo súdu doručené dňa 30.08.2017 - poznámka oprávneného), aby sa v lehote 10 dní vyjadril a následne po doručení vyjadrenie mal vyšší súdny úradník vo veci rozhodnúť. Do dňa podania tejto ústnej sťažnosti nedošlo k doručeniu rozhodnutia o námietkach povinného v predmetnom exekučnom konaní oprávnenému. Prietahy v konaní trvajú naďalej. Mám za to, že takýmto konaním (s prietahmi) sa Okresný súd v Martine dopúšťa porušovania práv oprávneného na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keďže doba od podania návrhu na vykonanie exekúcie (február 2017) do augusta 2018 je značne dlhá na to, aby súd v dotknutej veci rozhodol o podaných námietkach povinného. V tomto smere dávame Ústavnému súdu SR do pozornosti, že súd bol nečinný a nevykonal žiaden relevantný procesný úkon vo veci po dobu viac ako rok.“

5. Na základe uvedeného sťažovateľka v petite navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej v bode 1 označených základných práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní a prikáže okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka sa tiež domáha, aby jej ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 5 000 € a náhradu trov konania v sume 325,42 €.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

12. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

13. Podstatou sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľky na ochranu pred postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktorým malo byť porušené jej základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. V súvislosti s podanou sťažnosťou sa ústavný súd zameral v prvom rade na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhl'adom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 38/04, III. ÚS 199/02, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie sťažovateľom označeného základného práva (I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05, I. ÚS 191/2015). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane

a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

15. Z obsahu sťažovateľkou predložených písomností je podľa názoru ústavného súdu zatiaľ doba namietaného konania v rámci ústavnej akceptovateľnosti (k času podania ústavnej sťažnosti približne 13 mesiacov od doručenia námietok proti exekúcii okresnému súdu) a aj vzhľadom na okresným súdom vykonané úkony dosiaľ nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľky, ktorá by momentálne zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Z už uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (bod 10, pozn.).

17. Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

18. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že nečinnosť (neefektívna činnosť) okresného súdu bude pretrvávať, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2018